

педагогічного процесу, сучасних психолого-педагогічних теорій навчання, виховання і розвитку; знання методологічних підходів до управління, нових інформаційних технологій в управлінні освітою; володіння методами складання нормативно-правових та організаційних документів, що регламентують діяльність освітнього закладу, методами контролю, зовнішньої і внутрішньої оцінки діяльності освітньої установи, методами навчання і самонавчання в процесі своєї діяльності та діяльності у кооперації з колегами. Знати і вміти науково аналізувати соціально-значущі проблеми та процеси, використовувати методи досліджуваних наук у різних видах професійної діяльності; розвивати здатність до проектної та прогнозовної діяльності, знати принципи системного аналізу, вміти поставити мету і визначити завдання щодо реалізації професійних функцій, використовувати для їх вирішення методи досліджуваних наук, основ педагогічної діяльності в роботі над міждисциплінарними (інтегральними) проектами; вміти використовувати інформацію для орієнтування в основних поточних проблемах управління, економіки, права і вміти організувати та провести практичні дослідження в сфері освіти, конкретних форм управління; володіти методами складання програм нововведень, розвитку та розробки плану заходів щодо реалізації цих програм; володіти культурою і технікою ведення дискусій, прийомами впливу на аудиторію; володіти методиками маркетингу в бізнес-освіті [3].

Таким чином, проаналізувавши психолого-педагогічну літературу і вивчивши стан розробки проблеми формування професійної компетентності майбутнього менеджера освіти, здійснено розмежування категорій «компетентність» і «компетенція». Це дало можливість зробити висновок про те, що професійна компетентність майбутнього менеджера освіти є основним якісним показником його підготовки у ЗВО, а її досягнення відбувається шляхом оволодіння необхідними компетенціями.

Список використаних джерел

1. Бондаренко О. М. Психолого-педагогічні підходи до визначення поняття «компетентність» / О. Бондаренко // «Педагогічний процес: теорія і практика»: зб. наук. пр. / за заг. ред. С. О. Сисоєвої. – К., 2007. – Вип. 3. – С. 31–41.
2. Дудник Н. Формування управлінської компетентності майбутнього менеджера освіти як педагогічна проблема. // Психолого-педагогічні проблеми сільської школи. - 2016. - Випуск 55. - С. 246–252
3. Жигірь В. Провідні функції менеджера освіти як основа формування його професійної компетентності / Вікторія Жигірь // Молодь і ринок Наук.–пед. журн. / Дрогоб. держ. пед. ун–т ім. І. Франка. – Дрогобич (Львів. обл.): [б. в.], 2011. – №02 (73), СС 27–33

ВАСИЛЬНЯК Т.,
ГОРВАТ М.В.

Мукачівський державний університет, Україна

ОСНОВНІ НАПРЯМИ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ У СФЕРІ ДОЗВІЛЛЯ МОЛОДІ

Розвиток соціальної роботи в Україні в сучасний період характеризується переосмисленням традиційних підходів до роботи з молоддю, значними змінами та

новаціями в цій сфері. Молодь – це майбутнє держави, її інтелектуальний потенціал, основа економічного, політичного та суспільного життя.

В енциклопедії для фахівців соціальної сфери зазначено: «Молодь – диференційована соціальна група, яка набуває рис соціальної спільноти та має специфічні соціальні, культурні, психологічні й інші особливості, у тому числі й способу життя, перебуває у процесі соціалізації, має свій соціальний вік і відповідно до потреб часу має бути творцем або зачинателем нової соціальної та культурної реальності» [1, с.150].

Зважаючи на множинність та різноманітність класифікацій дозвілля, загальноприйнятою вважається класифікація дозвілля за такими ознаками (І. Петрова):

- 1) видом активності (пасивне та активне дозвілля);
- 2) періодичністю (щоденне, щотижневе, відпускне, святкове);
- 3) тривалістю (короткочасне, довготривале, епізодичне);
- 4) напрямками діяльності (творче, рекреаційне, культурне, спортивне, декоративно-прикладне, туристичне) [2, с.13].

Науковець визначає специфічні ознаки дозвілля, пріоритетними серед яких є:

– свобода від обов'язків (дозвілля передбачає звільнення людини від тих функцій, що покладають на неї різні соціальні інститути (сім'я, освітній заклад, професійна група, конфесійна община, громадська організація);

– свобода вибору дозвіллевої діяльності (дозвіллева діяльність, в основному залежить, не від зовнішніх, а від внутрішніх потреб і мотивів людини);

– добровільна участь в дозвіллевій діяльності (дозвіллева ініціатива виявляється в свідомій, добровільній діяльності, що співпадає з інтересами й уподобаннями людини);

– бажання отримати радість та задоволення від вільної реалізації функціональних можливостей – фізичних, інтелектуальних, емоційних;

– самодостатність та самоцінність;

– компенсаційність дозвілля (виявляється у самоствердженні та реалізації творчого потенціалу людини, який не може розкритись у професійній, освітній, сімейній сферах) [2, с.8].

Дозвілля молоді повинне бути різноманітним, цікавим, носити розважальний і добровільний характер. У цьому аспекті важливий як зміст, так і форма пропонуваніх дозвіллевих форм, які повинні відповідати потребам і інтересам молоді, органічно сприйматися хлопцями й дівчатами.

Для успішної організації дозвілля молоді організатору потрібно знати форми, методи, засоби; методику наповнення соціально значущим змістом та підбору методів; підібрати таку назву дозвіллевої форми, яка б викликала зацікавленість у молоді.

Єдиний спосіб забезпечити саме таке дозвілля – це надання можливості кожному активно проявити себе в різних видах дозвіллевої діяльності.

Основними напрямками соціальної роботи в сфері дозвілля молоді, на думку Н. Сушик, є:

1. Культурно-дозвіллевий і рекреаційний, що передбачає організацію змістовного дозвілля молоді; розвиток творчого й духовного потенціалу молоді в

інтересах її становлення й самореалізації, підтримку талановитої та активної молоді.

2. Соціально-профілактичний, спрямований на створення умов для інтеграції особистості в соціум, попередження негативних явищ у молодіжному середовищі шляхом використання різних форм організації дозвілля.

3. Профорієнтаційний, що має на меті сприяння професійній орієнтації та працевлаштуванню молоді, навчання її самоосвіті та саморозвитку, активно використовуючи свій вільний час. Сутність профорієнтаційного напрямку дозвілля полягає у допомозі усвідомленого вибору професії, формуванні потреб поглиблювати набуті знання, оновлювати їх та практично використовувати.

4. Спортивно-оздоровчий. Головним завданням цього напрямку діяльності є зміцнення здоров'я молоді, формування та розвиток фізичної культури, пропаганда й підтримка здорового способу життя засобами дозвілля [3].

Оптимальне поєднання різних напрямів соціальної роботи передбачає залучення молоді до розважально-ігрових, видовищних, просвітніх, оздоровчих, художньо-творчих форм дозвіллевої діяльності.

Список використаних джерел

1. Енциклопедія для фахівців соціальної сфери / за заг. ред. проф. І. Д. Зверєвої. – Київ, Сімферополь: Універсум, 2013. – 536 с.
2. Петрова І. В. Дозвілля в зарубіжних країнах: підручник / І. В. Петрова. – К. : Кондор, 2005. – 408 с.
3. Сушик Н. С. Соціальна робота у сфері дозвілля молоді: теоретичний аспект / Н. С. Сушик // Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки : [зб. наук. праць]. Сер.: Педагогічні науки. – 2014. – № 1 (278). – С. 188–19.

ВАРГА І.В.,
ТЯГУР В.М.,

Мукачівський державний університет, Україна

ПРОБЛЕМИ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ПРОФЕСІЙНО-ОРІЄНТОВАНИХ ДИСЦИПЛІН

Сучасні особливості економічної та соціальної ситуації, зміна парадигми освіти, входження України в міжнародний освітній простір призвели до необхідності реформувати систему вищої освіти так, щоб вона стала більш динамічною, конкурентоспроможною, могла швидко адаптуватися до змін у сфері економіки, науки і культури, враховувати інтереси особистості, регіону, держави. Вирішення цієї проблеми передбачає зміну способу функціонування вищих навчальних закладів, що займаються підготовкою кадрів для освітніх установ, з метою подолання існуючої раніше вузькопрофільної підготовки вчителя з заданим набором функціональних умінь.

Потреби освіти, що розвивається диктують замовлення на педагога з системним баченням педагогічної дійсності, здатного до проектування власної діяльності в залежності від типу навчального закладу, що використовує предмет як засіб розвитку своїх учнів, готового до педагогічної творчості.

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>